

РЕШЕНИЕ

№ 1140

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 115-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. КИРИМОВ

при участието на секретаря АЛБЕНА Г. МАРИНОВА
като разгледа докладваното от ИВАН Г. КИРИМОВ Административно наказателно дело № 20231110214468 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следв. от ЗАНН.

Образувано е по жалба /наименована възражение/ на *****, ЕИК *****, представлявано от управителя ***** срещу наказателно постановление № 22-2300398/19.09.2023 г., издадено от директора на Дирекция "Инспекция по труда"-София, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено административно нарушение по чл. 63, ал. 1 от Кодекса на труда

В жалбата се излагат съображения за неправилност и незаконосъобразност на атакувания акт. Твърди се, че изложеното в АУАН И НП не отговаря на действителността, тъй като работникът фактически е започнал работа на 25.04.2023 г., когато са му били връчени изискуемите документи, а на 24.04.2023 г. единствено му е бил проведен инструктаж. От друга страна се излага, че санкцията е незаконосъобразно определена.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, представлява се от юрк И., която поддържа жалбата, като отделно сочи, че при издаване на НП са допуснати съществен процесуални нарушения – тъй като не съдържа всички изискуеми от закона реквизити – не е посочено място на нарушението. Моли НП да бъде отменено, алтернативно санкцията намалена.

АНО редовно призован, се представлява от юрк.Г., която оспорва жалбата и моли НП да бъде потвърдено. Намира санкцията за законосъобразна.

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът приема следната фактическа обстановка:

На 24.04.2023 г. бил сключен трудов договор № 16/24.04.2023 г. между "Ме*****" *****, като работодател, и Д. М. С., като

служител, относно изпълнение на длъжността "юрисконсулт" с код по НКПД: 2429, с месторабота гр. София. Видно от трудовия договор Д. С. постъпил на работа на 24.04.2023 г., което обстоятелство било отразено и в отчетна форма за явяването/неявяването на работа за м.04.2023 г., в която 24.04.2023 г. бил отразен като работен ден за С.. Преди постъпването му на работа, представители на "Ме*****" ***** не предоставили на Д. М. С. копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 от КТ, заверено от съответната териториална дирекция на НАП. В същото време жалбоподателят подал справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ и по – конкретно за Д. С. с изх. № *****/25.04.2023 г., 16:47:06 часа, тоест на следващия ден, след като С. постъпил на работа.

Посоченото нарушение било констатирано от служители на ДИТ при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство по документи в ***** за период от 12.06.2023 г. до 23.08.2023 г. в ДИТ – София.

За констатираното нарушение св. А. съставил АУАН № 22-2300398/23.08.2023 г. срещу "*****" ***** за извършено административно нарушение по чл. 63, ал. 1 от Кодекса на труда.

Въз основа на съставения АУАН директорът на Дирекция "Инспекция по труда"-София издал наказателно постановление № 22-2300398/19.09.2023 г., с което за описаното в АУАН административно нарушение на жалбоподателя била наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева.

НП било връчено на 04.10.2023 г. на представител на "*****" ***** като управителят на дружеството в законоустановения 14-дневен срок (на 18.10.2023 г.) подал жалба срещу последното, която инициирала настоящото производство.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св. А.; трудов договор № 16/24.04.2023 г.; справка от ТД на НАП-София за приети и отхвърлени уведомления за сключени трудови договори; отчетна форма за явяване/неявяване на работа за месец 04.2023 г., протокол за извършена проверка № ПР2321948 от 23.08.2023 г. и заповеди.

Настоящият съдебен състав счита, че възприетата от съда фактическа обстановка е доказана по безспорен начин от събраните по делото доказателства. От показанията на свидетеля А., който е един от инспекторите извършили процесната проверка по документи се установяват релевантните обстоятелства, а именно, че С. е започнал работа и фактически е полагал труд на 24.04.2023 г., когато е бил сключен трудовият му договор, което се установява от отчетна форма за явяването/неявяването на работа за м.04.2023 г., а в същото време жалбоподателят подал справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ и по – конкретно за регистриране на трудовия договор на Д. С. с изх. № *****/25.04.2023 г., 16:47:06 часа, тоест на следващия ден, след като С. постъпил на работа. Недоказани и опровергани останаха твърденията на жалбоподателя, че на 24.04.2023 г. С. фактически не е полагал труд.

Съдът кредитира и приетите по реда на чл. 283 НПК писмени

доказателства, доколкото същите са пряко относими към предмета на доказване по делото.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, доколкото е подадена в законоустановения 14-дневен срок от процесуално легитимирана страна и срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

След като обсъди доводите в жалбата, както и тези, изложени от страните в съдебно заседание, в контекста на събраните по делото доказателства и след като в съответствие с разпоредбите на чл. 84 ЗАНН, вр. чл. 314 НПК съдът провери изцяло правилността на атакуваното наказателно постановление, констатира, че не са налице основания за неговата отмяна, но са налице основания за изменението му. Съображенията на съда за това са следните:

Съдът намира, че АУАН и НП отговарят на изискванията на процесуалния закон. Същите са издадени от материално компетентни лица. Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените в разпоредбите на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН давностни срокове, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на представител на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им. Същевременно АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като липсва каквото и да е противоречие или неяснота в съдържанието им. Неоснователни са възраженията, че в АУАН и НП не е посочено мястото на нарушението, като коректно е посочено същото – предприятието на жалбоподателя, а по-нагоре в АУАН и НП коректно е посочен и седалище и адрес на управление.

При извършената проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът счита, че "*****" е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 63, ал. 1 от КТ.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 КТ работодателят е длъжен да предостави на работника или служителя преди постъпването му на работа екземпляр от сключения трудов договор, подписан от двете страни, и копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3, заверено от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите. От събраните по делото доказателства по безспорен начин се установи, че трудовият договор с Д. С. е бил изпратен на ТД на НАП на 25.04.2023 г. в 16:47:06 часа, докато същият е постъпил на работа на 24.04.2023 г., съответно е положил труд, съгласно отчетна форма за явяване/неявяване на работа за месец 04.2023 г. С оглед изложеното по безспорен начин е установено, че "*****" не е предоставило на Д. С. преди постъпването му на работа на 24.04.2023 г. копие от уведомлението по чл. 62, ал. 3 КТ, заверено от ТД на НАП-София (доколкото самото уведомление е подадено в НАП на следващия ден). С това и дружеството жалбоподател е осъществило състава на вмененото му административно нарушение по чл. 63, ал. 1 КТ.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от юридическо

лице, които съгласно разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН носят обективна, безвиновна отговорност, е безпредметно да се обсъжда субективната страна на извършеното административно нарушение.

При индивидуализация на административното наказание за така извършеното нарушение, съдът съобрази, че законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ налагане на "глоба" или "имуществена санкция" в размер от 1500 до 15 000 лева. В конкретния случай на "Ме*****" ***** е наложена имуществена санкция в размер от 2000 лева, който е мотивиран от констатирани други нарушения при проверката. Съдът намира, че неправилно наказващият орган е определил размера на имуществената санкция, без да съобрази разпоредбата на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН, доколкото в конкретния случай няма данни дружеството да е било наказвано за неспазване на трудовото законодателство с влезли в законна сила НП, а също така следва да се отбележи, че е отстранило нарушението на следващия ден по ред, предписан в КТ и няма данни да са настъпили вредни последици за работника. При това положение, не се откриха обстоятелства, които да водят до завишаване на размера на санкцията над 1500 лева. Посочените от АНО други нарушения не са описани в НП, нито има доказателства предписанията в протокол за извършена проверка № ПР2321948 от 23.08.2023 г. да са влезли в сила.

Предвид императивната разпоредба на чл. 415в, ал. 2, вр. чл. 63, ал. 1 от КТ, в случая не може да се обсъжда хипотезата на "маловажност" на извършеното административно нарушение.

По изложените съображения съдът намира подадената жалба за неоснователна, поради което атакуваното наказателно постановление следва да се потвърди като законосъобразно и обосновано.

Съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 ЗАНН и предвид направеното изрично искане в хода на съдебните прения от страна на процесуалния представител на въззиваемата страна, в полза на ИА "ГИТ" следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение. Предвид провеждането на едно съдебно заседание, както и липсата на правна и фактическа сложност на делото, съдът счита, че възнаграждението следва да се определи в минимално предвидения в разпоредбата на чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ размер, а именно 80 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 4 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 22-2300398/19.09.2023 г., издадено от Директор на Дирекция "Инспекция по труда София" – гр. София, с което на *****, ЕИК ***** на основание чл. 416, ал. 5 от Кодекс на труда /КТ/ във връзка с чл. 414, ал. 3 от КТ е наложена "имуществена санкция" в размер на 2000 /две хиляди/ лева, за нарушение по чл. 63, ал. 2 от КТ като **НАМАЛЯВА** размера на имуществената санкция от 2000 /две

хиляди/ лева на "имуществена санкция" в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА *****, ЕИК ***** да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ – гр. София сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение за процесуално представителство на въззиваемата страна по настоящото дело.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____